

На джазфестиваль до Луцька приїде номінант «Греммі»

Найбільший український джазовий фестиваль «Jazz Bez» триватиме з 1 по 11 грудня 2011 року. До транскордонного джазового марафону приєднаються десять міст України та Польщі: Львів, Харків, Севастополь, Тернопіль, Луцьк, Івано-Франківськ, Рівне, Люблін, Перемишль, Білосток. Луцька частина фестивалю відбуватиметься 2-3 грудня. Вперше на Волині — видатний піаніст, який у 2010 році був номінований на премію «Греммі» зі своїм альбомом «Positootly!», Джон Бізлі (John Beasley).

Головну ялинку Естонії обріжуть, щоб не падала

Головну різдвяну ялину Естонії, яка за кілька днів встигла двічі впасти, вирішено вкоротити, щоб знизити ризик повторного падіння. Другий раз лісова красуня пікірувала, коли її вже прикрасили гірляндами та ліхтариками у вигляді сніжних грудок. Ялинку у Талліні обріжуть на чотири метри, початкова її висота — 24 м, вага — 4,5 тонн. Вкорочення зробить дерево більш стійким і менш чутливим до сильних поривів вітру. Адже саме потужний вітер називають причиною обох падінь.

Луцька художниця любить працювати з битим склом

Нещодавно відбувався фінал акції «Art Now Session», у рамках якої молодь зі всієї України представляла свої творчі доробки на тему «Ми бачили майбутнє». Експонувалися роботи в Луцьку в Галереї мистецтв. Під час виставки вдалося познайомитись із місцевою художницею Маргаритою Паламарчук, яка стала переможницею у номінації «Новий погляд». І справді, її роботи — це щось нове, адже на полотнах із легкістю знаходять місце шматки скла, дзеркала, батарейки, нитки та навіть риб'ячі скелети.

чим тільки можна, й у різних техніках, утім, якогось особливого захоплення від справи не було. Художню школу юнка закінчила, та братися за малювання не збиралася: вступила до технічного вишу й опанувала фах товарознавця.

Проте згодом двері у світ мистецтва для Маргарити таки відчинились. Якось батько вирішив віддати доньці свої старі олійні фарби та погрунтовані дощечки. І понеслось!

— Коли тато віддав свої фарби, мені захотілося спробувати все те, що я вмюю, знову, — пригадує Маргарита. — Я малювала різні натюрморти, абстракції, усе, до чого душа прагнула. Згодом почала працювати в мистецькій крамниці. Атмосфера, що панувала там, постійні зустрічі з художниками, ознайомлення з цікавими картинами надихнули мене взятися за пензель, але вже більш професійно. Тоді я прикипіла до живопису й олійних фарб. У цьому напрямку працюю й зараз, однак урізноманітнюю традиційний живопис, вношу туди якусь свою новинку.

Картини Маргарити дуже різні. На одних — тендітні квіти, на інших — експресіоністичні абстракції. Сама Маргарита не може пояснити, як їй вдається поєднати усе це в собі. Зауважує, що абстракції та експерименти з колажем їй більше до душі. Навіть на звичайному натюрморті з квітами можна побачити цікаві деталі. Художниця працює над тим, аби створити свій неповторний стиль, адже це її мрія з дитинства.

— Моя душа прагне до чогось такого екстраординарного. І не тільки в малярстві. Незважаючи на стандарти краси та моралі, мені хочеться бути іншою. До мене часто приходять ідеї зі склом. Усе почалося з

того, що скляна кришка з кастрюлі побилася на маленькі шматочки. Я побачила в них красу, і мені закортіло щось із ними створити. Не сфотографувати, не перемалювати так, як є, а саме створити з ними картину. Згодом я знайшла побиті вітрини — і так скло почало з'являтися на багатьох моїх полотнах, — розповідає мисткиня.

Маргарита збирає різні цікаві речі з надією згодом використати їх у своїх роботах. Розповіла, що якось знайшла у калюжі шматок битого скла й, не втримавшись, підбрала його.

На її полотнах часто можна знайти найнесподіваніші речі. На кількох із них красуються риб'ячі скелети, є картина «Ниточки долі», в основі якої — лляні нитки.

Досить неординарний колаж «Альтернативна енергія»: яскравими фарбами зображений силует

людини, замість нутрошків у якій прямокутник зі справжнісінькими батарейками.

Мисткиня каже, що цією картиною вона хоче донести до людей те, що в душі у нас завжди має бути такий запас енергії, з якого її можна буде черпати навіть тоді, коли ставати зовсім важко.

— Я дуже емоційна людина. Зараз у мене багато яскравих робіт. Узагалі, вірю у магію кольорів, адже вони спонукають людину до певного настрою, — ділиться Маргарита. — Більшість моїх картин несуть певне енергетичне навантаження, я вкладаю туди радість, любов, надії, мрії. Дуже багато полотен надихають інших людей щось здійснити. Так, на одній із останніх робіт є дзеркало у формі людської голови. Кожен, хто дивиться на картину, бачить у ній самого себе. Я хотіла, аби кожна

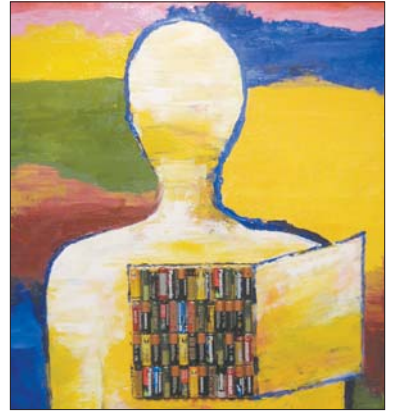
людина побачила себе як головну в своєму житті. Кожен сам творець свого майбутнього, свого світу. Треба побачити й зрозуміти, що саме ми є рушієм усього.

На жаль, ідеї картин Маргарити зрозумілі далеко не кожному. Тому гроші своєю творчістю заробляє, малюючи на замовлення натюрморти та пейзажі, зрідка копіюючи чужі роботи. Зараз Маргарита доглядає маленького синочка, втім, час на творчість намагається знаходити. Хоча нелегко фінансово, адже маллярське приладдя — не з дешевих.

— Мені дуже допомагає чоловік, він підтримує мене морально та матеріально. Йому подобаються мої картини, і це для мене дуже важливо, — зазначає Маргарита.

Художниця надзвичайно тішиться своєю номінацією на останній виставці. Тепер її картини разом із роботами інших переможців і номінантів акції «Art Now Session» будуть експонуватися ще й у Житомирі.

Ольга УРИНА

«Альтернативна енергія»

«Піони»

■ ДОСТУПНЕ МІСТО

У Луцьку маршрутки «заговорять» до незрячих

У рамках програми з подолання кризи в місті Луцьку за фінансової підтримки фонду «Відродження» і Луцької міськради в місті реалізується проєкт «Зробимо Луцьк доступним». Його метою є допомогти незрячим і слабозорим людям орієнтуватись у місті, знаходити необхідні будівлі, вільно користуватися громадським транспортом.

вадами зору «Генерація успішної дії» Віталій Ткачук. — Коли в маршрутці відкриватимуться двері, зовнішні динаміки оголошуватимуть, який це номер, що дуже важливо для сліпої людини.

— Не раз бачила таку ситуацію: незряча людина на зупинці запитує, який це автобус чи тролейбус, а у відповідь чує: «Червоний», — додає супроводжувач осіб із обмеженими фізичними можливостями Людмила Онисько. — Наше суспільство не вміє розуміти, не вміє співчувати. Тож якщо звичайні люди не можуть співпереживати, то допоможе техніка.

Ольга ЮЗЕПЧУК

■ МОВОЮ ЦИФР

Волиняни стали одружуватись у старшому віці

Вікова модель шлюбності волинян змінюється на зразок загальноєвропейських норм. Про це повідомляє Головне управління статистики в області. Так, за останні п'ять років спостерігаємо зменшення частки молодят вікової групи 20-24 роки. Не поспішають також одружуватись і молоді хлопці та дівчата до 18 років. Натомість зросла частка наречених більш зрілого віку (25-34 роки): серед жінок — від 20% до 26%, серед чоловіків — від 37% до 41%.

За дев'ять місяців цього року на Волині було зареєстровано 5526 шлюбів, що на 7,2% більше, ніж торік. Найвищий рівень шлюбності спостерігався у містах Ковелі та

Луцьку, а найнижчий — у Ковельському та Любешівському районах.

Більшість одружених становлять чоловіки та жінки, які уклали шлюб уперше. А повторно одружуються розлучених чоловіків, аніж жінок.

Цікаво знати, що «найстаріший» шлюб зареєстровано у Маневицькому районі: свої долі поєднали 88-річний чоловік і 86-літня жінка. А наймолодшими нареченими були 15-річні дівчата з Володимир-Волинського, Горохівського, Турійського районів і міста Нововолинська та 16-річний юнак із Горохівщини.

Крім наших співвітчизників, чоловіками волинянок стали громадяни 28 країн, а найчастіше реєструвалися шлюби з поляками та росіянами. Серед наречених іноземок — 10 жінок із Росії, вісім — із Республіки Білорусь, три — з Грузії, дві — з Польщі, по одній — із Вірменії та Німеччини.

■ БЛИЗЬКА ПЕРСПЕКТИВА

Майбутнє книг — електронне

Таку думку висловив директор видавництва «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», письменник Іван Малкович під час зустрічі з волинянами.

книги, треба слідкувати, аби мова не звучала, як мова професорів університету, оскільки так у побуті не розмовляють, і діти відразу відчують штучність.

Наголосив Малкович і на тому, що в Україні, на його думку, надто занедбане перекладацьке мистецтво, а все тому, що немає хорошого мовного середовища.

«Парадокс, у нас майже вся молодь знає англійську, але не знають української. Навіть перекладачі, які вчать, добре не можуть перекласти українською», — каже він.

Під час зустрічі всі очі могли задати гостю запитання. Одне з них торкнулось теми співжиття електронної книги з паперовою. На думку Малковича, паперові та електронні книги співіснують як театр та кіно, однак майбутнє тиражних книг — електронне.

«На останній книжковій виставці в Японії паперових книжок була лише третина, все інше на електронних носіях, — розповідає видавець.

— Це не так страшно звучить, як може здатися. Хоча в Україні — це дуже страшно, бо в нас не дотримуються авторських прав».

З поширенням електронних книг вони втрачатимуть в якості, вважає видавець. Він прогнозує, що буде багато видань невичитаних та невідготовлених, оскільки це дороге задоволення, у книг «пхатимуть» усе підряд.

Ольга УРИНА

■ САКРАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО

У Луцьку відкрилася виставка ікон

У галереї мистецтв Волинської організації Національної спілки художників України відкрилася виставка ікон, які створили українські й польські художники під час міжнародного пленеру у польському селі Новиця та волинському — Замлиння. У цьому невеликому селі серед соснового лісу, в атмосфері молитовного зосередження та шанобливого поклоніння святості, з'явилися ікони Христа, Його Пречистої Матері та святих, пов'язаних із історією Польщі та

України.

Це вже друга виставка такого плану у Луцьку, однак тепер тут представлено значно більше робіт. На її відкриття прибули Генеральний консул Республіки Польща в Луцьку пан Марек Мартінек, представники духовенства й самі художники. Виставку луччани та гості міста зможуть відвідувати протягом двох тижнів, а потім частина її поїде у Варшаву, інша — у Рівне.

Людмила ШИШКО